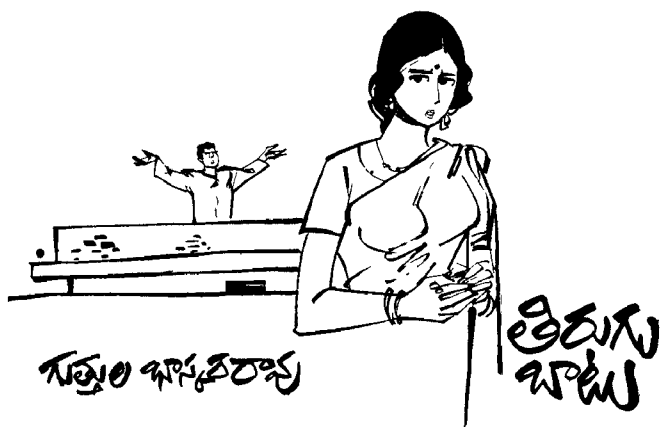

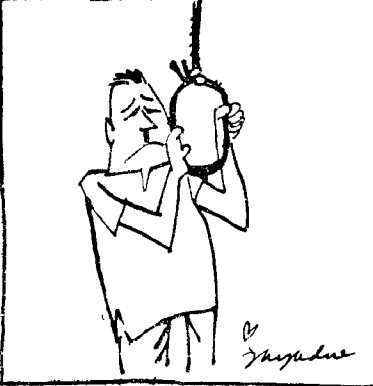

మనిషి మె తనైతే మొ తబుద్ధేస్తుంది.

మురహరి మె తబివాదనడంలో ఏమీ నందేహంలేదు. పైగా సిగ్గరి. ఆడవిల్ల కనిపిస్తే-నిద్రగన్నేరాకులా ముడుచుకు పోతాడు. సిగ్గపడి తప్పుకు తప్పుకు నడుస్తాడు. ఆడవాళ్ళు దార్లో తగిలితే వాళ్ళు దగ్గరయ్యేకొద్దీ ... పాతకాలపు పెళ్ళికూతుర్లా తలదించుకుని ఊపిరి బిగ బట్టి వాళ్ళని ఎప్పుడు దాటుకుపోతానా, ఎప్పుడు గండం గడుస్తుందా అని ఉక్కిరిబిక్కి రవుతాడు. చాలామంది అమ్మాయిలకి మురహరి మొహంలో ఈ రసాయనిక మార్పుల్ని చూసి తరించడ మంటే ఎంతో సరదా. అతను ఓంటరిగా కనిపిస్తే ఓ పట్టానవదిలేవారుకారు. అల్లరి పెట్టి వినోదించేవారు. మురహరంటే కాలేజీ అమ్మాయికి అలుసే. ప్రైవేటు అమ్మాయిలకి అలుసే — ఎలిమెంటరీ స్కూలువదలి అప్పుడే ప్రైవేటులో

అడుగు పెట్టిన ఆరోక్లాసు పాపకీ అలుసే.

మురహరి ఒకనాటి సాయంత్రం— వైర్లు వికార్లు ఆమడదూరం గాబట్టి— బుద్ధిగా దాదామీద చదువుకుంటున్నాడు. గణగణ చదివే అంవాడేమో—వాయింపు ధోరణిలో సాగిపోతున్నాడు. కాస్తేవడికి మరో గణగణధ్వని—ఆడధ్వని వినిపించి అదిరిపడ్డాడు. ఎంతసేపట్నుంది తనని గమనిస్తుందో ఉష వాళ్ళ మేడమీద బాంసీలోనుంచి తనవంక చూస్తూ — రెండు అరవేతుల్ని ఉత్పత్తి పుస్తకంలా చేసుకొని తొడతొడ చదువుతున్నట్టు నటిస్తూంది. 'అంటే తన చదువుని గేలి చేస్తుందన్నమాట' అన్నభావం రాగానే మురహరి ఉడికిపోయి తక్కువ పుస్తకం మూసేసాడు. ఉష పెద్ద చప్పుడుతో ఉత్పత్తి పుస్తకమనే చేతుల్ని మూసి పారేసింది. ఛి ఛి. అని మూలుక్కు న్నాడు. ఆమె అచ్చం అలాగే విసు

క్కుంది. అతను చేతుల్లో మొహం దాచుకొని కణతలు నొక్కుకున్నాడు. ఓరగా చూస్తే—ఆమెకూడా మొహం చేతుల్లో యిరికించి కణతలు నొక్కుకుంది. మరోసారి...మరోసారి అయితే తల దించుకొనేవాడేగానీ మురహరికి ఆమె అభినయం...ఆ రకం అటపట్టింపుచూసి తల దించబుద్ధి కాలేదు. తను ఏం చేస్తే ఆమె అది చేస్తుంది. వట్టి కవ్వింపు. ఆకతాయితనం. విసిగిఉన్నాడేమో 'ఎన్నాళ్ళీ అడపొదు. చివరికి యింటిపక్క ఉషకి కూడా లోకువా నా బ్రతుకు' అని వాపోయాడు. అతనిలో తిరుగుబాటుతనం తలెత్తింది.

ఊపిరితిత్తులనిండా గాలి పీల్చుకొని రొమ్ము విరుచుకు చూశాడు...ఉషవంక. ఆమెకూడా అలాగే చేసింది. అతను తీవిగా నడుంమీద చేతులుంచాడు. ఆమె అతని చర్యలకి విస్తుపోతూ...అలాగే నడుంమీద చేతులుంచింది. 'తను ఏం చేస్తే అది చేస్తుందా?' అనుకొని ఒక్కసారి "హయ్ ఉషా" అని గాలిలో ఒక ముద్దు విసిరాడు.

అవతలినుంచి— మరి జవాబు లేదు...మనిషి జాదా లేదు.